

NÁRODNÍ KONVENT

Zhodnocení českého předsednictví v Radě EU

Shrnutí a doporučení vyplývající z diskuze kulatého stolu Národního konventu o EU
konaného dne 24. února 2023

Doporučení vypracovali Zuzana Kasáková a Vít Havelka

Úvod do problematiky

V prosinci 2022 skončilo předsednictví České republiky v Radě EU. ČR se své předsednické role ujala podruhé a opět znovu spolupracovala s Francií a Švédskem v rámci předsednického tria. Změnil se ale kontext, v němž ČR svou roli vykonávala. Ruská agrese na Ukrajině vedla k zásadnímu přehodnocení programových priorit jak českého předsednictví, tak celého předsednického tria. Evropská unie se musela vyrovnávat s dopady války na Ukrajině a stále také s dopady pandemie covid-19. Oproti roku 2009 se tentokrát české předsednictví odehrávalo v režimu post-lisabonského fungování EU, což mimo jiné znamenalo omezení role rotujícího předsednictví v Evropské radě, kde tato pravomoc přešla na stálého předsedu, či Radě pro zahraniční věci, které předsedá vysoký představitel Unie pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku.

Přípravy na předsednictví probíhající od poloviny roku 2018 ovlivnilo i sestavení nové vlády ČR, která nastoupila několik měsíců před jeho zahájením. Koaliční vláda Petra Fialy vytvořila nový post ministra pro evropské záležitosti a význam unijního předsednictví stvrdila jeho včleněním do svého programového prohlášení. Celkově se české předsednictví odehrávalo v náročné době, což kladlo velké nároky na zapojené aktéry. Česká republika se dokázala své role zhostit s důstojností a podařilo se jí nejen dosáhnout jednotného postupu členských zemí EU v mnoha oblastech, ale také výrazně vylepšit svůj obraz a postavení v Unii.

Z hlediska priorit si ČR stanovila pět hlavních programových politických priorit. Jednalo se o zvládnutí uprchlické krize a poválečnou obnovu Ukrajiny; energetickou bezpečnost; posílení evropských obranných kapacit a bezpečnost kybernetického prostoru; strategickou odolnost evropské ekonomiky a odolnost demokratických institucí. V rámci těchto priorit byly řešeny sektorové agendy v různé fázi legislativního procesu i agendy mimo něj. České republice se podařilo dosáhnout pokroku v mnoha agendách, nejen v plánovaných, ale i v těch, kde se substantivní pokrok příliš neočekával.

Koordinace a řízení předsednictví bylo v rukou Úřadu vlády ČR. Zároveň byly posíleny kapacity české státní správy i Stálého zastoupení ČR při EU (SZEU) v Bruselu o nové zaměstnance a stážisty. Všechny osoby byly vedeny v nově zřízeném Centrálním registru osob a rozděleny do čtyř kategorií podle náplně jejich činnosti. První kategorii představovali zaměstnanci, kteří se přímo podíleli na vyjednávání, předsedali pracovním skupinám a měli odpovědnost za pokrok v debatě o jednotlivých návrzích. Druhou pak národní delegáti zastoupení v pracovních skupinách Rady EU, kteří byli v kontaktu se zahraničními partnery. Třetí, nejpočetnější, kategorii tvořili tzv. národní experti, kteří se zaměřovali na sektorové agendy a jejichž úkolem bylo podporovat vyšší kategorie úředníků dle oblastí. Čtvrtou kategorií představoval organizačně-logistický personál. Tyto kategorie byly rovněž určující pro poskytnutí odpovídajícího školení za účelem prohloubení a rozšíření znalostí a kompetencí nutných pro výkon předsednictví. Jednalo se například o kurzy negociačních a komunikačních dovedností, jazykové kurzy či kurz zaměřený na znalosti fungování EU a národního systému koordinace evropských politik.

Česká republika akce v rámci předsednictví organizovala především v Praze. Omezený počet aktivit, zejména konferencí, rovněž ale kulturního a doprovodného charakteru, proběhl také v regionech. Vrcholnou akcí se stal summit hlav prezidentů a předsedů vlád, který proběhl v říjnu 2022 na Pražském hradě a jemuž předcházelo historicky první setkání Evropského politického společenství.

Důležitým aspektem výkonu předsednictví je i odpovídající komunikace vůči partnerům v EU a také vůči české veřejnosti s cílem zvýšit povědomí o fungování Evropské unie včetně členství ČR v Unii. Za tímto účelem Úřad vlády ČR vytvořil Strategickou komunikační skupinu, která se skládala nejen z relevantních odborů státní správy, či zástupců Magistrátu hl. m. Prahy ale i přizvaných hostů jako například externích odborníků, akademické obce a jiných stakeholderů. Předsednictví využívalo různé nástroje komunikace. Jednalo se o oficiální webové stránky, Twitter, Facebook, Instagram, dále pak nástroje Integrovaného komunikačního systému (Euroskop, Eurocentra, Eurofon) a také offline kulturní a doprovodné akce probíhající v Praze a v jednotlivých regionech ČR. Důležitou roli v propagaci sehrála i práce s tradičními médii a mediální kampaň.

Rámec kulatého stolu

Národní konvent se v pátek 24. února 2023 věnoval otázce zhodnocení předsednictví České republiky v Radě Evropské unie. Debaty se zúčastnili zástupci státní správy, institucí EU, Parlamentu ČR, neziskových organizací, sociálních partnerů, akademické sféry a médií. Kulatý stůl organizoval Úřad vlády ČR ve spolupráci s Institutem pro evropskou politiku EUROPEUM.

Debata se soustředila na tři základní otázky:

1. Nakolik byla Česká republika úspěšná v implementaci svých předsednických priorit?

Česká republika si předsevzala pro své půlroční předsednictví diskutovat a posunout výrazně dopředu pět politických priorit. Ty vesměs reagovaly na probíhající ruskou válku na Ukrajině a představovaly konkrétní vizi EU do budoucnosti. V rovině legislativního procesu ale existovalo i mnoho priorit spojených s evropskou regulací. Nakolik se ČR podařilo svá předsevzetí naplnit? Kde měli čeští vyjednávající největší problémy a co se naopak dá považovat za velký úspěch?

2. Jak úspěšně vykonávala Česká republika svou předsednickou roli po organizační stránce?

Organizační zajištění představuje pro předsednickou zemi velkou výzvu jak z hlediska lidských kapacit, tak z hlediska finančního. První české předsednictví bylo po organizační a logistické stránce vysoce hodnoceno. S ohledem na menší objem finančních prostředků alokovaných na druhé předsednictví je proto vhodné zhodnotit, jak se tato skutečnost promítla v organizaci předsednictví včetně personální roviny. S tím souvisí také otázka, jaké nové kompetence zaměstnanci státní správy v kontextu předsednictví získali a jaké kompetence by bylo dobré v budoucnu doplnit. V neposlední řadě je pak vhodné se zaměřit na způsob využití lidského kapitálu zapojeného do výkonu předsednictví i po jeho skončení. Pro Českou republiku je zásadní využít jeho zkušeností a kompetencí včetně nabídnutí relevantních pracovních pozic osobám pracujícím na unijních tématech a majících hodnotnou zkušenost s přípravou a realizací předsednictví.

3. Byla Česká republika úspěšná v propagaci svého členství v Evropské unii?

Jedním z hlavních cílů předsednictví je jak propagace České republiky směrem k partnerům v zahraničí, tak i propagace členství ČR v EU směrem dovnitř včetně vzdělávání a informování obyvatelstva o fungování EU. Před začátkem českého předsednictví byla vypracovaná a následně i implementovaná komunikační strategie. Nyní je třeba zhodnotit, nakolik byla úspěšná a jakým způsobem i nadále využívat nástroje komunikace, které se ukázaly jako přínosné. Rovněž je v této souvislosti důležité reflektovat rozdíl mezi komunikací úřední a politickou, protože každá vyžaduje jiné přístupy.

Podkladem pro debatu v rámci kulatého stolu byl diskuzní materiál týkající se jednotlivých aspektů výkonu českého předsednictví v Radě EU, který vypracovali autoři z Institutu pro evropskou politiku EUROPEUM – Vít Havelka a Zuzana Kasáková, a čtyři diskuzní stanoviska. První stanovisko předložil Úřad vlády ČR, druhé Ministerstvo zahraničních věcí ČR, třetí Tomáš Weiss z Univerzity Karlovy a čtvrté Martin Buchtík z Ústavu empirických výzkumů STEM.

Setkání Národního konventu zahájila ředitelka Odboru pro předsednictví ČR v Radě EU Alice Krutilová. Zdůraznila, že během druhého českého předsednictví se podařilo České republice ukázat, že je odpovědným členem Evropské unie. Dokázali jsme tvořit kompromisy a chovat se státnicky. Zmínila kontext předsednictví, které bylo připravováno čtyři roky dopředu. Půl roku před zahájením předsednictví vznikla nová vláda. V té době nebyl ještě schválen státní rozpočet a probíhala další vlna pandemie covid-19. Rozpoutání války na Ukrajině kromě jiného vedlo k přehodnocení politických priorit pro předsednictví. S ohledem na rozpočet bylo české předsednictví během příprav negativně medializováno, čímž se snižovala očekávání o jeho zdárném průběhu. Politicky nová vláda přistoupila ke zřízení ministra pro evropské záležitosti, což se ukázalo jako výhodné z mnoha důvodů, a otázku předsednictví zařadila i do programového prohlášení vlády. Od vlády Andreje Babiše převzala ideu, že v rámci přípravy předsednictví by měla existovat centralizovaná struktura vedení a koordinace na Úřadu vlády ČR. Ve vztahu k vyjednávání legislativy bylo výhodou ČR, že všichni hlavní aktéři zapojení do výkonu předsednictví se dobře znají, tudíž se dokázali velmi rychle a úzce koordinovat v relativně krátkém čase. Vyjednání tak byla založena na důvěře, čímž se ČR vyhnula dichotomii *capital-based vs. Brussels-based* předsednictví. Dále uvedla, že snahou ČR bylo přistupovat k výkonu předsednictví pragmaticky, což se povedlo a přineslo i výsledky v pozitivním hodnocení. ČR prokázala, že dokáže být flexibilní a umí improvizovat. Po skončení předsednictví bylo provedeno jeho vyhodnocení z hlediska obsahu, organizace a komunikace předložené vládě a nyní se připravuje vyhodnocení finanční. S ohledem na budoucnost vyzdvihla, že se nejedná pouze o *lessons learned* z výkonu předsednictví pro budoucí generace, ale především aby ČR dokázala dobře využít své posílené a zlepšené reputace v EU pro své další působení v tomto uskupení. V neposlední řadě zdůraznila, že je důležité zůstat v kontaktu s lidmi, kteří se na předsednictví podíleli.

Jako druhý vystoupil Vít Havelka, který představil strukturu debaty založené na třech otázkách a hlavní body podkladového materiálu. V rámci obsahového zhodnocení předsednictví vyzdvihl několik klíčových priorit, v nichž ČR byla úspěšná v dosažení konsenzu jak mezi členskými státy, tak i Evropským parlamentem. Jednalo se zejména o energetiku, balík Fit for 55, Akt o umělé inteligenci, rozšíření Schengenu o Chorvatsko či problematiku kybernetické bezpečnosti. Pokud jde o organizaci předsednictví, akcentoval nutnost se zamýšlet nad tím, zda systém školení pro úředníky podílejících se na předsednictví byl vhodně nastaven s ohledem na jejich potřeby. V této souvislosti zmínil i problematiku dostatečné alokace finančních zdrojů na předsednictví. Rozpočet se sice několikrát zvyšoval, přesto byl nižší než v případě prvního předsednictví v roce 2009. Dále věnoval pozornost otázce motivace osob zapojených do předsednictví a jejich kompetencí, aby i po jeho skončení ve státní správě zůstali a jejich zkušenosti byly v budoucnu využity.

Poslední oblast se vztahovala ke komunikaci zahraničním aktérům, tak směrem k české veřejnosti. Uvedl, že státní správa byla výrazně aktivnější v komunikaci o připravovaných akcích a diskutovaných tématech. Závěrem rovněž zdůraznil, že při vyhodnocování je důležité se zaměřit na využití sociologických dat při nastavování komunikační strategie předsednictví.

Následně stanovisko Úřadu vlády ČR představila Alice Krutilová. Krátký čas na přípravu předsednictví ze strany nové vlády ještě zkomplikovalo vypuknutí války na Ukrajině, které vedlo k zásadním změnám v pěti hlavních politických prioritách předsednictví. Z hlediska jejich hodnocení lze dojít k závěru, že ČR byla úspěšná v jejich plnění, v řadě oblastí dokonce předčila očekávání. Uvedla rovněž konkrétní počet zasedání trialogů (99) a dohod, které byly schváleny v prvním čtení (42). Přípravy a výkon předsednictví byly úzce spojeny s rozpočtem, který byl schválen v roce 2019 a který byl nižší než v případě prvního předsednictví i přes jeho dvojnásobné navýšení v letech 2021 a 2022 na celkové 2,3 miliardy Kč. Přestože konečné vyhodnocení nákladů na předsednictví bude k dispozici v dubnu tohoto roku, již nyní je zřejmé, že nedošlo k vyčerpání všech finančních prostředků. Důvodem je především koncentrace akcí do Prahy. Z hlediska personálního došlo k posílení útvarů zapojených do předsednictví jak v ČR, tak i na Stálém zastoupení ČR při EU. Celkem se jednalo o 211 osob na úrovni diplomatů a 60 stážistů. Jedinci, kteří se podíleli na předsednictví, byli evidováni v Centrálním registru osob. Dle jejich role na výkonu předsednictví mohli využít školení, které zajišťoval nejen Institut pro veřejnou správu (IVS), ale také Generální sekretariát Rady, Evropský parlament i Spojené království. Komunikace předsednictví byla koordinována Úřadem vlády ČR ve spolupráci s resorty za využití platformy Strategické komunikační skupiny, která podle Krutilové představovala *best practice*. Na její činnosti se podíleli i další aktéři zainteresovaní na předsednictví - např. o zástupce Magistrátu hl. m. Prahy, Zastoupení Evropského parlamentu v Praze či CzechTourism. Způsob koordinace by tak bylo vhodné replikovat i do budoucna. Komplexní 360° komunikační strategie se zaměřovala nejen na širokou veřejnost v ČR, ale také na novináře v ČR i v zahraničí a publikum v Bruselu. Za účelem jejího naplňování byly využity webové stránky předsednictví, sociální sítě, průzkumy veřejného mínění, český mediální prostor a offlinové aktivity v Praze a v regionech.

Stanovisko Ministerstva zahraničních věcí ČR prezentoval Jakub Utěšený. Ve svém vystoupení se zaměřil na významné body v oblasti vnějších vztahů. Zdůraznil, že se jednalo o první předsednictví po vstupu Lisabonské smlouvy v platnost, která v této oblasti nechala vzniknout řadě aktérů, se kterými předsednictví muselo spolupracovat za účelem dosažení jednoty EU. Celkem si MZV ČR vyčlenilo dvacet prioritních témat, v nichž nešlo tolik o legislativu, ale o politická prohlášení a závěry Rady. Ve všech stanovených tématech dosáhlo pokroku, což nebylo vždy jednoduché. Velkou roli hrál proaktivní přístup českých diplomatů. Podařilo se tak např. dosáhnout shody na společných principech jednotného postupu vůči Rusku, na vízové liberalizaci s Kosovem, udělení kandidátského statusu Bosně a Hercegovině či lidskoprávní přístup k novým technologiím. V otázce organizace předsednictví vyjádřil souhlas s Alicí Krutilovou a zdůraznil, že se osvědčil model centrálního koordinátora. Na druhé straně uvedl, že étos nízkonákladového předsednictví se odrážel do ambic v počtu akcí v České republice i v zahraničí.

Poté vystoupil Tomáš Weiss. Zdůraznil, že zhodnocení úspěchu předsednictví obecně není snadné. Předsednictví jako takové může být pouze neúspěšné. Principem předsednictví není naplňovat národní priority, má udržet EU v chodu a nalézat shodu mezi členskými státy. České předsednictví bylo úspěšné, protože se dařilo nalézt společný postoj v mnoha otázkách. Paradoxně největšího úspěchu dosáhlo v implementaci Zelené dohody pro Evropu, která v předsednických prioritách nebyla. Podle Weisse se tak ukazuje, jak je hodnocení předsednictví ať již podle priorit, či národních zájmů, problematické. Uvedl dále, že v ČR dlouhodobě není debata o tom, co jsou zájmy ČR v EU. Stanovení priorit vládou je tak ad hoc záležitost. Ukrajina českému předsednictví pomohla k vyjasnění priorit předsednictví včetně udržení jednoty EU. Funkční role předsednictví se překryla s politickou. Akcentoval také, že kontext předsednictví výrazně napomohl k dosahování shody u jednotlivých agend. Nyní je důležitá otázka, jaký bude mít předsednictví dopad na dlouhodobou českou debatu. Závěrem zdůraznil, že předsednictví vedlo rovněž ke změně ve vystupování českých vrcholných představitelů. Dokázali převzít správnou rétoriku předsednictví. Když hovořili o nás, hovořili o Evropě, nikoli o ČR. Nabízí se tak podle Weisse otázka, do jaké míry se jednalo o mimikry a do jaké o europeizaci jejich identity. Zda došlo k pochopení, že evropská politika je integrální součástí domácí politiky.

Sérii úvodních příspěvků uzavřel Martin Buchtík. Zaměřil se na hodnocení českého předsednictví z pohledu české veřejnosti. Předsednictví bylo pro českou veřejnost relevantní hlavně v symbolické rovině a hodnocení je pozitivní s ohledem na její setrvalé skeptické postoje. Zdůraznil, že oproti očekávání nejen veřejnosti, ale i některých odborníků se nestaly žádné skandály. A v tomto kontextu je nutné vnímat i postoje veřejnosti. V obecné rovině bylo chápáno jako důstojné a hodnoceno pozitivně. Z průzkumů STEM vyplynulo, že až 90 % populace zaznamenalo jeho konání, což je podle Buchtíka výjimečný výsledek. Celkově mělo předsednictví podporu 50 % lidí. Mělo tak zastání i u osob, které nepatří mezi příznivce EU či voliče stávající vlády. Na úrovni konkrétních cílů neměla veřejnost příliš přehled o konkrétních jednáních. Z hlediska komunikace byly těžko srozumitelné výrazy typu „honest broker“ či „zastropování cen“, přičemž se očekávala detailnější komunikace ze strany ministrů. Zdůraznil rovněž nevyužití potenciálu kampaně ze začátku předsednictví. Pro veřejnost se hlavní komunikační kampaní stala centralizovaná komunikace Evropské komise, jež nedávala smysl obsahově, ani jazykově. Dále uvedl, že českému předsednictví se nepodařilo změnit dlouhodobé postoje české veřejnosti ve vztahu k EU, což je ale těžké za půl roku dosáhnout. Také se nejedná o nic neobvyklého, neboť analýzy z jiných zemí, které měly předsednictví v době krize, ukazují, že k růstu popularity Unie nedocházelo. Své vystoupení uzavřel konstatováním, že proměna dlouhodobě formovaných názorů je záležitostí dlouhodobé kontinuální práce.

V následné diskusi vystoupili odborníci ze státní správy, akademického a neziskového sektoru, zástupci médií, sociálních partnerů a Parlamentu ČR, jmenovitě Lukáš Martin (Svaz průmyslu a dopravy ČR), Lucie Studničná (Českomoravská konfederace odborových svazů), Vladimír Špidla (Masarykova demokratická akademie), David Smoljak (Senát PČR), Eva Húsková (Úřad vlády ČR), Tomáš Juhás (Ministerstvo průmyslu a obchodu ČR), Pavel Trantina (Rada vlády pro NNO), Miloš Pinkas (Ministerstvo zemědělství ČR), Tomáš Weiss (Univerzita Karlova), Petr

Teplý (Svaz průmyslu a dopravy ČR), Alice Krutilová (Úřad vlády ČR), Vít Havelka (Institut pro evropskou politiku EUROPEUM), Zuzana Li (Ministerstvo kultury ČR), Eduard Hulicius (Evropská komise), Ondřej Koutek (Ministerstvo vnitra ČR), Ondřej Houska (Hospodářské noviny), Jaroslav Šmíd (NÚKIB), Marcela Kubilová (Ministerstvo zdravotnictví ČR), Jakub Utěšený (Ministerstvo zahraničních věcí ČR), Pavlína Janebová (Asociace pro mezinárodní otázky) a Vít Beneš (Metropolitní univerzita Praha).

Vystupující ve svých příspěvcích poděkovali všem aktérům, kteří se na předsednictví podíleli. Dále se zaměřili na hodnocení předsednictví z hlediska obsahového, organizačního a komunikačního. Z hlediska obsahu byla pozornost věnována prioritám předsednictví. Diskutovány byly otázky energetiky, balíčku Fit for 55, rozšíření Schengenského prostoru, kybernetické bezpečnosti, bezpečnosti dodavatelských řetězců informačních a komunikačních technologií (ICT), umělé inteligence, reformy azylové a migrační politiky, nebo otázka geografické vyváženosti zastoupení zemí EU v institucích Unie. Na druhé straně byly zmíněny i oblasti, kde k posunu nedošlo. Jednalo se např. o přiblížení se k eurozóně či udržitelnost podniků. V otázce organizace předsednictví byl debatován přínos vzdělávacích kurzů po obsahové i jazykové stránce včetně tzv. *lessons learned* pro osoby setrvávající ve státní správě i po předsednictví, využití jejich know-how a sdílení zkušeností i s ostatními předsednictvími. Dále byla diskutována otázka zadávání veřejných zakázek a s tím související nutné vzdělávání zaměstnanců v této oblasti v případě dalšího předsednictví, dále spolupráce s nestátními neziskovými organizacemi a také otázka výhod i nevýhod akcí organizovaných v Praze a v regionech včetně zdůraznění bezpečnostního a finančního aspektu. Z hlediska komunikace se debatovalo o nástrojích využitých ke komunikaci i otázka politické komunikace, která je pro zviditelnění EU a jejího fungování ve veřejném prostoru stěžejní. V souvislosti s vylepšením obrazu ČR v EU díky předsednictví byla pozornost zaměřena na využití dobrého jména a dobrých vazeb v EU pro další působení ČR v Unii.

V debatě byl zmíněn i nedávno zesnulý český diplomat Jakub Dürr, který se mimo jiné aktivně zapojoval do příprav českého předsednictví a byl dlouholetým zástupcem ČR v obou Coreperech. V závěru setkání mu byla věnována krátká vzpomínka.

Navrhovaná doporučení

Předkladatelé stanovisek i diskutující se shodovali na pozitivním hodnocení předsednictví ze strany zahraničních partnerů i českých expertů. Určitý nesoulad panoval v názoru, jak úspěch předsednictví měřit a na základě čeho při tomto hodnocení vycházet. Na druhé straně se diskutující jednoznačně shodli v tom, že je třeba využít pozitivního výsledku českého předsednictví a zlepšené image ČR pro další působení země v Evropské unii. Za tímto účelem je nutné formulovat dlouhodobé priority ČR v EU, které by byly výsledkem debaty všech relevantních aktérů v ČR. Jako přínosná se ukázala spolupráce s nestátním neziskovým sektorem nejen během příprav, ale i při samotné realizaci předsednictví.

Pokud jde o priority, diskutující se shodovali na tom, co se podařilo prosadit a z jakého důvodu, soulad panoval i na nutnosti artikulovat a prosazovat české priority v EU do budoucna. Z hlediska organizace příprav předsednictví panovala shoda na přínosu školení, která byla zacílena na praktické aspekty výkonu předsednictví. S ohledem na využití do budoucna byla shoda na zajištění dlouhodobějšího systematického školení úředníků pracujících na agendě EU, které by bylo cílené na jejich konkrétní potřeby a rozvoj dovedností nutných pro práci s partnery v EU. A zároveň nabyté zkušenosti z výkonu předsednictví sdílet s ostatními partnery připravujícími se na předsednickou roli. V kontextu debaty o přípravách na předsednictví byla akcentována nutnost včasného a adekvátního odborného a personálního zabezpečení zadávání veřejných zakázek z hlediska administrativních kapacit.

Shoda příliš nepanovala na přínosu pořádání akcí v Praze a v regionech ČR. Někteří účastníci debaty byli přesvědčeni, že větší počet akcí v regionech mohl zvýšit pozitivnější hodnocení předsednictví ze strany veřejnosti, jiní tento názor nezastávali a poukazovali nejen na otázku bezpečnostní a ekonomickou, ale i na otázky spojené s logistikou.

Zkušenosti z předsednictví by měly být dále využity ve vhodném nastavení komunikace nejen ze strany státní správy, ale především ze strany politiků. Debatující se shodovali, že pokud politici nebudou chápat evropskou politiku jako součást vnitřní politiky a nebudou tak veřejně vystupovat, bude velice těžké vylepšovat obraz EU u české veřejnosti.

Z prezentovaných stanovisek a následné diskuze vyplynula tato doporučení:

Doporučení Národního konventu o EU:

- 1.** Česká republika by měla využít pozitivního výsledku českého předsednictví, svého vylepšeného obrazu a kontaktů pro formulování a prosazování dlouhodobých priorit ČR v Evropské unii.
- 2.** Česká republika by měla vést debatu o dlouhodobých prioritách ČR v Evropské unii, do níž by měli být zapojeni všichni relevantní aktéři politického i nepolitického charakteru včetně neziskového a akademického sektoru. Například v podobě zadávání externích analýz, ať již za využití TAČR, jako tomu bylo během příprav a v průběhu předsednictví, či jiných nástrojů.
- 3.** Česká republika by měla stanovit rámec pro dlouhodobější systematické vzdělávání úředníků státní správy ve vztahu k Evropské unii a zacílit jej na konkrétní potřeby. Za tímto účelem by měla využít nabyté zkušenosti z českého předsednictví.
- 4.** Česká republika by pro budoucí české předsednictví měla zajistit adekvátní zabezpečení, jak personální, tak odborné, pro zadávání veřejných zakázek.
- 5.** Česká republika by měla využít zkušenosti z českého předsednictví v oblasti komunikace a pokračovat v profesionalizaci státní správy v oblasti PR a celkové koordinaci se zajištěním silné politické podpory komunikace včetně s novináři například formou pravidelných briefingů před Radami.

Tento text není prostým zápisem jednotlivých příspěvků, které byly v diskuzi předneseny. Neobsahuje tedy vše, co bylo v diskuzi řečeno a nevyjadřuje názor všech účastníků na všechna diskutovaná témata. Jedná se o shrnutí nejdůležitějších bodů a formulaci doporučení na základě proběhlé diskuze.

Národní konvent o Evropské unii představuje diskuzní platformu, která je stálým místem pro debatu o evropských otázkách v ČR.

Projekt, koordinovaný na půdě Úřadu vlády České republiky, propojuje zástupce vlády, obou komor Parlamentu ČR a Evropského parlamentu, odbornou veřejnost, neziskový sektor a sociální partnery a další zainteresované aktéry.

Více o Národním konventu najdete na internetových stránkách www.narodnikonvent.cz Twitteru [@KonventEU](https://twitter.com/KonventEU) a instagramovém profilu [@narodnikonvent](https://www.instagram.com/narodnikonvent).